

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției Telegrafului Român, str. Măcelarilor Nr. 45.

Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de trei 30 fil.
rândul cu litere garmonde.

Datorința cărturării noastre.

(eb.) In vremile grele prin care trecem, când armata noastră glorioasă dă pe câmpul de răsboiu cele mai crâncene lupte pentru apărarea monarhiei, o îndatorire se impune și pentru cărturărima noastră rămasă acasă, o îndatorire, care nu e dictată prin vreo lege specială, dar care trebuie să fie înscrisă în inimile cetătenilor cu atât mai adânc în asemenea momente istorice.

Este datorința sfântă cătră patrie și tron, cătră binele neamului din care face parte fiecare din noi. Este datoria de a măngăia pe familiile bravilor ostași, de a le îmbărbăta și a le întări sufletele, ca să supoarte cu tare ori ce stîrpe le-ar veni de pe câmpul unde luptă ai lor cu vitejia cea mai desăvârșită.

Pe cei sdrobiți prin pierderea unuia sau altui membru scump al familiei, trebuie se-i reculegem și se-i măngăiem, că dacă voea Celui de Sus, care în fine conduce destinele omeniei, nu numai în timp de pace, ci și în războaie, a fost, ca prin jertfe se învingem, El ni-a dat pilda cea dintâi ce trebuie se o urmăm, prin moartea Fiului său, care încă s-a jertfit pentru noi și a noastră mântuire.

Pe cei care însă ar fi ușurătici în gând și în fapte, dedându-se în absența celor duși în răsboiu la petreceri, se-i înfruntă cu asprime și să le arătăm urciunea purtării lor.

Și pe urmă să ne îngrijim de cei slabii de ânger și de cei slobozi de gură, căci aceștia au mai mare lipsă de cărmuire înțeleaptă în astfel de vremuri, când lumea crede ori ce i se spune din părți, cari numai binele nostru nu ni îl vreau, ci dinpotrivă, vreau nimicirea noastră.

Cărturarii noștri sunt singurii, cari pot să lămurească poporul rămas acasă asupra lucrurilor ce se petrec pe câmpul de răsboiu. Cărturarii cetești foii multe și știu să aleagă din ele ce e adevăr și ce este poveste. Căci răsboiale nu se poartă numai cu armele, ci și cu mintea. Și mintea omului nășcocește cele mai mari minciuni în timpuri de războaie, după cum a spus-o și marele Bismarck, că nu se minte nicicând atâtă, ca la vănoare, la alegeri și în — războaie.

Poporul nostru are un noroc, că e din fire cam neîncrezător, și asta este spre folosul lui. În schimb are însă un cusur, că să lasă prea iute răpit de patimi; și cine îl știe apuca din această parte, îl poate și seduce ușor, făcându-l se credă și lucrurile cele mai cu neputință după mintea omenească.

De aceea, tocmai în asemenea momente poporul nostru să nu se lase condus de ceeace audă dela unul sau dela altul, de vești astăzi auzite și măne altfel, și de svenuri fără de nici un temeu real, ci să stea liniștit și se-si vadă de lucru mai mult ca altădată. Căci vorba multă este nu

numai săracia omului, ci în zilele de azi îi poate aduce și mare nenorocire pe cap. O vorbă nesocotită ne poate aduce pe fiecare astăzi în pricina cu legile statului, cari sunt cu mult mai aspre pe timpurile acestea deosebite. Și noi, cei cari scriem, stăm sub cenzură, și orice cuvânt ce punem pe hârtie trebuie se-l cumpănim bine, ca se nu i se poată da alt înțeles rău. Rolul cărturării noastre delăsate este deci azi de o importanță mare în această direcție, și suntem conviși, că fiecare și'l va îndeplini cum cere trebuința, iar poporul va asculta de sfaturile fruntașilor nostri, și se va feri ca de foc, ca să răspândescă minciuni, sau chiar să le scornească, prin ceeace rău mare își vor face, nu numai lor, ci neamului nostru întreg.

Răsboiul.

Nici astăzi nu putem da nici o stire mai precisă despre stadiul în care a ajuns marea luptă ce decurge încă între trupele germane și franceze, pentru că dela marele stat major german n'a venit decât următoarea stire ultimă, datată din 24 Septembrie: Evenimentul mai însemnat nu s'a întâmplat. Luptele parțiale au fost favorabile trupelor germane. Din isvor francez apoi tot așa se spune, că situația e neschimbătă, adeca se țin bine și Nemții și Francezii, dar se mai spune, că în patru locuri, pe lungul front, lupta a primit caracterul asedierii de fortărețe, din care motiv înaintarea e foarte anevoieasă.

Lucrul trebuie să ni-l închipuim astfel, că și unii și alții s'au așezat în șanțuri și întăriri puternice, din cari numai cu mare greutate pot fi scoși. Numai aşa e de explicat, că lupta poate să dureze atât de mult, fără a fi decisă, fie în favorul unora, ori a altora. Recunosc însă și contrarii, că trupele germane se află acum pe unele locuri, unde natura le ofere întăriri extraordinare, pe lângă cari mai vin cele artificiale, astfel, că sunt apărate ca în adevărate cetăți în contra celor mai vehemente atacuri ale dușmanului. Tocmai din acest motiv, lupta mare dintre Francezi și Germani poate să dureze încă multe zile ori săptămâni.

In Sârbia situația e neschimbătă. In Galia concentrarea și așezarea trupelor noastre austro-ungare în poziții de apărare e terminată. Se accentuază de nou din parte competentă, că aceasta concentrare s'a făcut din îndemnul propriu al comandantului trupelor noastre, ceea ce e dovedit și prin faptul, că dușmanul n'a putut și n'a încercat se conturbe realierea trupelor noastre. Despre unele învingeri de ale dușmanului din zilele trecute s'au dat știri neadevărate în presă din streinătate. Lupte mari nu s'au dat. Au fost numai niște ciocniri mici, terminate cu ocuparea din partea dușmanului a unor poziții părăsite de bună voie de trupele noastre. Știrea, că două forturi ale fortăreței Przemysl

ar fi căzut, nu e adevărată. Dispoziția trupelor noastre e bună. *Incercarea dușmanului de a trece prin două locuri cu trupe mici în Ungaria a fost împedecată.*

Carierile vietii.

Prima Septembrie.

Prima Septembrie! Câte frâmantă sufletești, câte amărițiuni, ce mișcări de furnicar nu provoacă acest dat!

Aici vezi un țăran albit cu capul în palme, gândindu-se cum să mai întoarcă lucrurile, ca pe copilul lui, care a isprăvit 8 gimnaziile și care i-a măncat o bună parte din avere, să-l poată duce la școală înaltă, de unde să se întoarcă acasă doctor, ori avocat. Și-ar da el bucuros tot ce a agonisit în o viață, și-ar da și sufletul din el, dar se gândește, că mai sunt cățiva, cari au și ei dreptul de a se ferici, în urmare nu pot fi dați uitării.

Acum pare că se trezește în sufletul lui un fel de părere de rău, că și-a dat copilul la școală. Mai bucuros ar dori să-l vadă țăran, alătura cu el, muncind și el pământul, împreună cu frații și surorile lui. Vede însă bine, că astăzi nu se mai poate. Copilul lui e smuls din rândul lor, el visează o altă viață. Munca brută îi este insuportabilă.

Iși îndreaptă privirile încocoace, încolo, dar de nicăieri nici un sprijin. Ce să facă? De continuă cu școală, îl sărăceaște; să-l lasă acasă, nu se poate. În sfârșit găsește o deslegare. La aceasta îl hotărăște exemplul din satul său: preotul și notarul. Și iată băiatul lui aplicat pe una din aceste carieri, pentru care el, băiatul, n'a simțit nici o atragere. El, în sufletul căruia școală, din greșala de care e stăpânit, îi infiltrase gândul de a se ridica la cel mai înalt grad pe scara vieții, nu poate simți nici o atragere față de aceste carieri vulgare, cum i se păreau lui. Dar a fost băiat deștept, a învățat, și iată-l cu diploma în buzunar. Vine acasă.

Posturile sunt însă ocupate de alții și astfel cu toată școală lui, cu toată deșteptăciunea, îl vedem stând la casa părinților fără nici un căpătaiu. Durerea bătrânlui crește acum. Și e natural.

Dincolo vezi un om intelligent: un avocat, sau medic, frâmantându-se cu întrebarea: «Ce voi face cu băeatul meu căzut?»

Un gând avea: Să-i învețe copilul. Cu ce să-l țină la școală, îi dase Dumnezeu. De când era mic îi croise poziția în lume. Dar iată-l înșelat în toate așteptările și aspirațiunile lui. Iși pierde capul. Înfruntă pe băiat și pe toți ai casei, cari stau tremurând în căte un ungheț.

Nimic n'ajută însă. N'ajută, căci copilul lui nu e menit pentru învățatura de carte. Are el inclinații pentru altfel de viață, decât pentru cea pe care i-o oferă carte, dar tatăl său nu o pricepe.

Pe pragul unei porți stă o bătrânană, pe față căreia suferința a brăzdat urme adânci prea de timpuriu pentru vârstă ei. Bărbatul ei s'a dus. Casa li-i săracă, curtea mică, cum le-a fost totdeauna.

Din curtea vecină ieșe o căruță încărcată cu zestrea unui băiat, ce se îndreaptă spre oraș.

Ochii bătrânei se umplu de lacrimi și în mintea ei se deslușește un vis, un trist vis, pe care-l visează mereu.

Avea și ea un băiat, pe care l-a sfatul dascălului l-a trimis la școală din oraș. Și a învățat bine copilul, a ieșit din clasă în clasă. Dar cu ce s'a susținut, nici bătrâna nu știa. Ea și bărbatul ei prea puțin îi trimeteau. Mai avea un an, un singur an, și a-jungea domn, domn mare.

A plecat la o primă Septembrie pentru ultima oară. Dar când începe frunza a cădea la pământ, cu zuzetul ei trist, s'a întors acasă galbin, cu buzele uscate de ferbințele ce-l ardeau. În urmă a căzut. S'a dus, și cu el s'a dus toate nădejdile părinților, făurite în mintea și sufletul lor bolnav de dragoște părintească. Dar n'au întăres nici odată acestia, cum a putut muri copilul lor, cel atât de bun și atât de iubit. Noi însă întălegem rostul vieții lui.

A fost unul din acei copii ai cărții, cari în urma săraciei se adăpostesc prin turnurile bisericelor și cetește la lumina lunii, răbdând foame și frig, consumându-și astfel toată puterea trupească, până cad. Iar dacă aceasta nu se întâmplă curând, urmează mai târziu.

Aceeași amărițiune aduce prima Septembrie și în casa lui N.

Avea și el un copil de o sensibilitate extraordinară. Fiecare cuvânt spus mai cu asprime îi storceau lacrimi. În ziua aceea nu mâncă și nici nu șea, era ca pris de friguri. Să înțelege, că pentru părinți această insușire a copilului era un titlu de mandrie, crezând ei că au un copil grozav de ascultător, bun și cuminte. L-au trimis la școală. Aici nu l-au întimpinat cu vorbe totdeauna bune. În inima lui însă fiecare cuvânt spus cu asprime era ca o bombă de tun, care rupea căte o părticică din ea. Iar un cuvânt de laudă îl infierbântă, cum înfierbântă, amește musica pe soldați în focul luptei. Atât în un caz, cât și în altul mâncă cartea. Zi și noapte nu se ridică de lângă ea. Dar înzestrat cu un sistem nervos bolnav, — la un timp i s'a întunecat mintea. Acum e în spital, iar părinții plâng și blastăm prima Septembrie în care și-au dus ei copilul la școală.

Dar prima Septembrie provoacă multe, foarte multe și alte supărări, și numai foarte puține bucurii. Si toate acestea provin din tensiune, ce se manifestă zi de zi tot mai puternic, de a ferici pe copii prin carte și numai prin carte.

Nici nu e mirare, căci traiul se îngrenează și școală poate oferi multora un trai totuși mai tignit, înzestrat

strând pe cel ce o cercetează cu o putere mai mare în luptă, ce se desfășură zilnic pentru esistență. Afără de aceasta în țara noastră aproape toate ocupățiunile sunt legate de școală, de atestate.

In urmăre, nu poate fi nimenea contra școalei; dar cine dă copilul la școală, trebuie să țină cont de următoarele împrejurări:

1. Cel dintâi și cel mai de căptenie lucru, care trebuie luat în vedere, când e vorba de a da un copil la școală, e ca acela să fie deplin sănătos, atât în ce privește trupul, cât și sufletul. Cu școala e împreunată o mare greutate, pe care o pot învinge numai cei puternici. Cei slabii trupește și cu un sistem nervos bolnav, în loc de a se ferici, ajung tocmai la contrarul. Dacă nu ajung în casa de nebuni, apoi toată viața sunt nervoși și neîmpăcați cu nimic. Astfel de băieți e mai bine dacă se aplică la economie, sau li se dau alte ocupări, cari îi silesce a umbla mult în aer și soare.

2. Al doilea lucru de mare importanță e, să aibă aplicare spre carte. Pentru copilul, care n'are dragostea cărtii, școala e un chin. Pot face părintii orice sforțări, el totuși nu face nici o ispravă și după ani de cheltuială și de amâruciuni se trezesc că au făcut din băiatul lor un nimic, pe când lăsat acolo, unde îl îndeamnă aplicările lui, ar fi ajuns om de valoare.

3. Fiecare părinte e dator, înainte de a-și duce copilul la școală, să-și tragă seama bine cu împrejurările lui materiale. Școala costă mulți bani, și cheltuielile se măresc zi de zi. Astfel mulți părinți ajung de-și cheltuiesc toată avereia cu un singur copil. Alții îmbrâncesc înainte de vreme și astfel le rămân copiii fără nici un rost în lume, nefiind nici țărani, nici domni. Ce viață nefericită duc apoi aceștia, nu e de lipsă a o descrie. Tipuri de acestea avem cu duiumul.

In urmăre fiecare părinte e dator și a ținea cont de aceste lucruri însenante și e dator a căuta pentru copilul său o astfel de carieră, care să corespundă însușirilor lui. Viața oferă o mulțime mare de cărări, pe cari apucând oricine se poate ferici.

Spre a veni în parte în ajutor părinților în alegerea cărărilor vieții copiilor lor, voi da în lucrarea ce va urma, pe care am compus-o după îndrumările date de Dr. Doczi Samuel în „Iparos Káté”, de Amicus Juventutis în cartea „Pályamutató”, și de alți autori în alte lucrări, și în care se cuprind deocamdată numai carierele

economice, industriale și comerciale: toate îndrumările de lipsă, ca astfel fiecare părinte să fie orientat deplin asupra celor ce are de făcut, aplicându-și copilul pe una ori pe alta din aceste cariere.

Mă voi ocupa apoi cu carierele pentru fetișe, cum și cu carierele pe teren școlar, bisericesc, militar, administrativ, judiciar, etc.

Dacă în șirul acesta voi escrui despre diferențele cariere, cauză e, că carierele industriale, comerciale, sunt mai puțin cunoscute, cu toate că acestea ne-ar oferi cel mai larg teren, mai ales nouă, și tocmai pe aceste terene stăm foarte slab. În lipsa de oameni bine pregătiți pe terenul industrial cred eu că trebuie căutată cauza, că la noi nu se desvoaltă o industrie mare, atât de necesară din multe puncte de vedere.

Afără de aceasta va trebui să ne gândim apoi și noi la aplicarea fetișelor la diferențele ocupării, căci în caz contrar vom ajunge în situații neplăcute.

A trecut vremea, când dela fetișe nu se cerea, decât să fie bune econome. Viața s'a schimbat. Astăzi pentru căștigarea necesarelor va trebui să se angajeze toate forțele, și în luptă pentru esistență vor trebui și femeile să-și aibă rolul lor.

Iuliu Crișan.

Nr. 10969 Școl. 1914.

In atențunea învățătorilor nostri.

Considerând, că șoareciile de câmp au făcut în anul acesta mari pagube și că, sporindu-se într-un mod însăspăimântător, amenință și recolta din anul viitor, dl ministrul de agricultură a dispus ca acelor învățători, cari n'ar cunoaște mijloacele de stăpîrire a șoareciilor de câmp, să li se trimită gratuit la cerere câte un exemplar din broșura „Sürgős védekezés a mezők polczok (egerek) ellen”.

Indemnăm prin aceasta pe învățătorii nostri să se adreseze în acest scop direct la Budapesta, cerând broșura din chestiune, eventual și alte lămuriri.

Adresa e: «M. kir. állami rovartani állomás, Budapest II. Kiteibel Pál sz. 1.

Sibiu, 12 Septembrie 1914.

Consistorul arhidiecezan.

cursul de toate zilele, nici pentru cei din cursul de repetiție și nici pentru ceilalți, de nici un sex.

I. b) In „Radu Calomfirescu” ni se arată sfârșitul tragic al lui Radu, care cade jertfa dușmaniei Căpăștilor și Buzăștilor.

Față de această baladă am accesă și părere că și față de cea premergătoare. Cetitorii ei nu se pot alege cu alt bun, decât cu limba și cu versificarea ușoară a lui Alexandri. Motivul morții lui Radu e ura, iar motivul căderii celor 5 Buzăști și Căpăști e, că Mircea după moartea lui Radu aflată dela mama acestuia, că ei sunt frați ilegitimi.

Eroii acestor două balade de conținut istoric nu sunt prezentați aici cu părțilelor bune, ci cu cea rele; nu ni se arată nici vitejia, nici bunătatea sau evlavie lor, nici alte fapte mari ale lor, așa că eu le declar pe amândouă ca nepotrivite pentru tineret.

II. In „Vârful cu dor”, legenda Carmen Sylvei, ni se descrie soarta tristă a ciobanului Ionei, care din dragoste prea mare față de Ileana își părăsește oile și tovarășii și pleacă la munte, unde după dură multe chinuri, tovarășii săi îl afă mort pe un vârf de munte, care de atunci a primit numele de „Vârful cu dor”.

In legenda aceasta ni se face cunoscută serbarea hramului Mănăstirei dela Sinaia, serbare împreună cu jocuri frumoase și unde toți sărmanii și lipsiții sunt miluți cu pomană. Ni se arată apoi felul de a fi

O privire în viitor.

(eb.) Intr-o interesantă broșură¹ apărută zilele acestea în Germania cunoscutul scriitor Ernst Schreiner, caută să descopere prin rationare vălul în care se ascunde față viitorului popoarelor beligerante.

Ernst Schreiner ca teolog privește lucrurile prin prismă credinței în Dumnezeu, și astfel soarta Franței o face atârnătare de adânc gânditile cuvinte ale lui Chateaubriand, când zicea, că „dogma care poruncește credința într-un Dumnezeu ce ne apără și ne mantuiește, este cel mai puternic sprijin pentru învățământul moral și al artei cărmuirei statelor.” Astfel el prevăzeste Franței, acelasi Franțe de azi, care armatelor ei a interzis pronunțarea cuvântului „Dumnezeu”, și care de pe banii ei publici a delăturat inscripția „Dumnezeu se apere pe Franța”, pe motiv că: „Franța se poate ea apăra singură!” — că în actualul răsboiu va fi bătută de Dumnezeu, nu numai de armele germane.

Despre soarta Germaniei autorul spune că între Nemți sunt astăzi pesimisti, care prevăd și pentru Germania o sărare ca a Franței, în fața preponderanței numerice a dușmanilor ei. De altă parte stau optimiști, cari de pe acum prevăzesc o biruință pe toată linia, și nu vor se admira nici un fel de eşuare. Cine are dreptate: pesimistii sau optimiștii? se întrebă autorul.

„Dacă vom să ne facem o imagine adevărată și să ne căștigăm o privire sigură în sprijinul poporului nostru — zice Schreiner, — atunci trebuie să ne punem pe un piedestal mai înalt, decât este acela al observației pur politice. Politica popoarelor nu se alcătuiește numai pe baza cifrelor reale, nu se desvoltă numai cu factori esterni. Ci lucrul stă așa, că națiunile se căntăresc după calitatea lor internă, iar valoarea morală a unui popor este hotărâtoare pentru misiunea, pe care o are față de înălținut în cadrele istoriei lumii.”

Si deși Schreiner recunoaște, că nici poporul german nu mai este în privința morală absolut intact, ci cum spune „suntem și noi germanii destul de inficiati de bacteriile dublei moralități și de inmoraliitate, și de aceea trebuie să fie și asupra noastră acestea vremuri și ele, ca o pedeapsă lui Dumnezeu”, totuși putem spune că între celelalte neamuri noi Germanii ocupă încă și azi relativ întâiul loc în privința moralității în Europa. Căci că înimile între noi au învățat în aceste zile grele să raga iarăși lui Dumnezeu, și a nădejdui dela El, numai că la brava noastră armată, norocul îsbândea. Dușmanii noștri deci se vor înșela. Poporul german va trece și el prin grele îspășiri de păcate, dar nu va muriri. Va fi cercat, însă nu va fi nimicit.

Sorarea Rusiei autorul o prevăzeste în cele mai negre culori. Si anume, zice, că răsboiul actual, în care până acum Rusia luptă în două lăuri, poate să se extindă ca să fie atacată din cinci părți. Si anume, încă din partea României, a Turciei și a Suediei. Astfel ajungând în o situație nenorocoasă și afară, în interiorul ei va înbuchi irevocabil revoluția cea mare, care va avea de urmă zdrobirea casei Romanov și a dictaturei Marilor Ducii. Iar vîntul de primăvară al renasterii Europei, va aduce Rusiei forma de stat republicană și libertatea cî-

¹ „Wohin für der gegenwärtige Weltkrieg?” (Editura Roezle, Chemnitz.)

vilă și religioasă a popoarelor ei încătușate, și prin aceasta și progresul lor cultural pe toate terenele.

Anglia îi prevăzeste răzbunarea păcatelor ce le are pe suflet pentru politica ei de intrigă pe întreaga linie: pierderea tuturor popoarelor subjugate în Asia, cari se vor uni între ele spre un singur scop, a cărui lozincă va fi: „Asia, pentru popoarele asiatici”...

Vom vedea după terminarea răsboiului, — moment care am dorit să se sosescă că mai curând, pentru a se pune capăt grosniciei vărsării de sânge, — intru că se vor înmobilini ori nu prorociile scriitorului german Schreiner, și hîșate pe scurt în acest articol.

Nr. 59/1914. com. cent. elect.

Publicații.

Subscrisul comitet central aduce la cunoștință publică, că:

1. liste provizorii ale tuturor alegătorilor de deputați dietali din cele 3 cercuri electorale ale comitatului Szében pentru anul 1915 se spun spre vedere publică în sediul cercului electoral și așecă:

a) lista provizorică electorală a cercului electoral Százsebes la casa orașului Százsebes;

b) lista provizorică electorală a cercului electoral Szeliste la casa comunala din Szeliste;

c) lista provizorică electorală a cercului electoral Ujgyéház la casa comunala din Ujgyéház;

2. lista provizorică electorală a orașului Százsebes la casa orașului Százsebes, liste singurătatea comune mari în cancelăriile comunelor respective, iară liste singurătatea mici în cancelăriile notariatelor circuale respective, dela 10 Octombrie 1914 până inclusive la 10 Noemvrie 1914.

Fiecare poate lua în timpul acesta dela 8—12 ore a. m. intuițione în lista în prezență unui membru sau a unui autorizat al primăriei comunale (magistratului), iară în zilele de lucru dela 2—6 ore d. a. poate lua copii de pe ele (§ 58 art. de lege XIV din 1913).

In contra acestor liste — ce privește persoana sa — si cine poate reclama. Afără de aceasta, celeste a trecut în liste provizorii și îndreptălii, în cercul de alegători. In care a trecut ca alegător, să atace prin reclamație orice primire, sau stergere față în listă.

Reclamațiile se pot înainta în scris dela 10 Octombrie până inclusive 25 Octombrie.

Reclamantul e dator să motiveze reclamația, să alăture respective să producă documentele de dovedire, cari pot fi procurate de singurătate, iar cu privire la dovezi, cari nu pot fi procurate de singurătate, e dator să facă indicarea astfel, ca ele să poată fi aflate.

Datele referitoare la dare primăria comună și dateare să le pună imediat la dispoziția celui ce vrea să reclameze.

Reclamația poate fi bazată și pe astfel de sămbări, cari s'au ivit dela conscriere încocace. In reclamație se pot înșira și dovezii noi.

Fiecare reclamație se poate referi numai la căte o persoană. (§ 59 art. de lege XIV din 1913.)

Din punct de vedere al fondului și al formei, povestea e potrivită pentru copii. Educațiv însă povestea nu are nimic într'ansa. Si cu toate acestea, povestea aceasta e o lectură mai potrivită pentru copii, decât celealte două broșurile amintite la început. Pentru că însă ea să întrunească toate condițiunile, ar fi de dorit ca la pagina 8, înțepând cu șirul 13 de sus „Si luându-se...” și până la pag. 9, și în textul să se schimbe, așa că din povestea să reiese că baba și nu moșul e dat naștere fetișei.

Povestea o recomand pentru elevii scoalei poporale dela 6—12 ani, de ambele sexe, atât dela sat, cât și dela oraș. Ortografia însă ca și în celealte trei broșuri, fără doar și poate, trebue schimbări, iar provincialism, ca: nemulcomit, priuntă, vladnic etc. cari parte cea mai mare sunt subtrase de mine în text, trebuie îlocuite.

IV. „Ileana Cosânziana” pov. de M. Pompiliu. In povestea aceasta ni se arată, cum fețiorul de împărat, îndrăgostit de Ileana Cosânziana, pe urma neascultării tatălui său, ia lumea în cap și nu se odihnește până ce nu și afă iubita. După el însă iar o pierde — tot în urma neascultării — din nou face ce face, până o regește.

Ca și povestea anterioară, așa și aceasta e mai potrivită pentru tinerei cetitori. Nici imoral nu e în povestea aceasta. Din punct de vedere al fondului, car și al formei nimic nu e de excepționat. Chiar și limba e mai bogată și mai ușoară ca în celealte bucați.

FOIȘOARĂ.

Literatură pentru tinerime.

I. a) „Stefanita Vodă și Radu Colomfirescu”, balade de Vas. Alexandri. In prima baladă, „Stefanita Vodă”, ni se arată cum sora Mihului, furată de Stefanita Vodă, la un banchet dela curte, încearcă să implice pe Vodă cu fratele ei, haiducul Mihu. Stefanita Vodă îi promite că se va impăca, dar deja a două zi pornește cu curtenii săi la vânătoare, să prindă pe Mihu. Acesta însă, străvestit ca cioban, săgăduște lui Vodă să-l conducă la fagul Mihului, dar numai sub condiție, ca Vodă să lase oștile săi și păziască turma până când el se va relinde. Ajunși la fag, Mihul se dă pe față. El își chiamă tovarășii și în fața lor silește pe Domn să-i promite că se va cununa cu sora lui.

Din punct de vedere al fondului și având în considerare pe cetitorii ei tineri, balada nu are nici o valoare. Din punct de vedere al formei și de remarcat limba și versificarea ușoară a marelui Alexandri. Din punct de vedere educativ balada ar putea avea o influență desastroasă asupra cetitorilor făcându-prea de timpuriu cunoșteți cu concubinajul. In baladă apoi nici nu se arată dacă Vodă își ține cuvântul dat haiducului.

Toamna pentru aceasta, eu cred că balada nu e potrivită nici pentru elevii din

Reclamația e a se adresa comitetului central electoral comitatens și în orașul Szászsebes a se înainta la primarul orașului, în comune mari la primăria comunala, în comune mici la notarul cercual.

Dacă reclamantul dorește, — despre înaintarea reclamației trebuie să-i se dea revers.

Reclamații sunt a se espune în fiecare zi și se vedere publică în localitățile și orele amintite — începând dela înaintarea lor până inclusiv la 10 Noiembrie și acelea se pot decopia, pe lângă observarea dispozițiilor de mai sus. (§ 60 art. de lege XIV din 1913.)

Asupra reclamațiilor pot înainta obserările toți aceia, cari în sensul dispozițiilor de mai sus au drept de reclamare începând dela 10 Octombrie până inclusiv la 10 Noiembrie.

Observările sunt a se adresa comitetului central electoral și sunt a se înainta în orașul Szászsebes la primarul orașului, în comune mari la primăria comunala, în comune mici la notarul cercual și pentru fiecare reclamație separat.

Nagyszeben, în 24 Septembrie 1914.

Comitetul central electoral al comitatului Szeben.

*Fabritius m. p., baron Bedeus m. p.
președinte.
notar.*

Crucișetoare engleze cufundate.

Submarinul german U 9, după știri oficiale, a căușat în Marea nordică trei crucișetoare engleze, cu numele *Alouki*, *Hogue* și *Cressy*.

Catastrofa acestor crucișetoare s-a întâmplat în 22 Septembrie dinineață, la o depărtare de 20 mile marine spre nord vest dela Hoek van Holland.

Primul crucișetor Abouk'r, s'a cufundat în 10 minute. Celelalte două, cari veniseră în ajutorul lucrărilor de salvare, au fost asemenea atacate și cufundate în câteva minute.

Submarinul german, care a făcut această bravură, a scăpat nevătămat cu întreg personalul său de 20 persoane.

Cu irasatele engleze aveau fiecare căte 755 de oameni, la olaltă 2265. Din acestea s-au înecat cam 1700.

Vasele au fost construite în anul 1900, cu căte 26 de tunuri de diferite calibri. Pe gubă flotei engleză, în urma pierderii acestor trei crucișetoare, se cifrează cu 60 milioane de mărci.

Nimicirea vaselor engleze prin un singur submarin german a făcut pretutindeni o adâncă impresiune, iar în Londra o mare consternare.

Un ziar din Roma scrie: Submarinul a atacat crucișetoarele, fiindcă nu avea altă cale să încerte să se impună în cel mai formidabil caiusat, distrugându-l și pe acesta.

In fața rezultatelor obținute de marinarii Germaniei, ziarul *Times* face propunerea, ca malurile germane să fie înconjurate cu un brâu de mine. Astfel speră foaia engleză să ferească pe viitor de primăjdie flota vestită, care până acum n'a îndrăznit să-și arate destoinicia răsboinică acolo unde ar trebui.

Din punct de vedere educativ povestea oferă copiilor mai multe întâmplări, din care pot trage bune învățări, așa d. ex. făciorul de împărat ne ascultând de sfatul tatălui său, și jungs să colinde lumea întreagă în căutarea iubitei sale, și gur-s'vgurel, prin ploaie și furtună, urcând muri și înăti și seborând prăpăstii adanci. Și el tot nu se cuminătește. După ce o sfătă și e fericit și împăcat, nu ascultă de sfatul iubitei sale, prin ceea ce iar o pierde.

Urmările neascultării, aşadară și ale perseveranței sunt scoase în relief în această poveste frumoasă, scrisă într-o limbă ușoară de înțeles pentru copii.

Povestea luând în considerare multele părți erotice — o recomand pentru elevii școală de repetiție, din gimnaziile streine și pentru adulți, dela oraș ca și dela sat, de ambele sexe.

Terminând cu cenzurarea specială rezumă recomandând pentru viitoarele biblioteci școlare povestile „Codreana Sânziana” și „Ileana Cosânziana”, retipările cu ortografiia nouă, iar „Vârful cu dor” tradus din nou aproape în întregime, în o limbă mai ușoară și mai curată românească. Cele două balade de V. Alexandri recomand să nu fie primește în biblioteci, oferind ele numeroase scene sărgeroase și fapte ale principilor noștri români nu tocmai laudabile.

*Candid Mușlea
învățător.*

NOUTĂȚI.

Colonel român decorat. Cetim în foile din capitală, că domnul *Ioan Boeriu*, colonel în armata austro-ungară, a fost decorat din partea Maiestății Sale, Monarhului nostru, cu ordinul coroana de fier clasa III cu decorația de răsboiu, pentru vitejia dovedită pe câmpul de răsboiu.

Pentru vitejă. Maiestatea Sa, Monarhul, a conferit crucea militară pentru meritul cu decorația de răsboiu căpitanului *Pompeu Bârsan*, și a ordonat să se exprime recunoștință prealaltă locotenentului *Gheorghe Rimboș* din regimentul de infanterie 63 și sublocotenentului *Octavian Oancea*, din reg. de inf. 41, pentru tineră lor vitejască în fața dușmanului.

Decorați. Au mai fost distinși pentru vitejă lor pe câmpul de luptă următorii soldați români din armata austro-ungară: *Cu medalia de argint clasa I*: Sergentul major *Emil Domide*, din regimentul 63 infanterie; sergeantul *Filip Ghenadie* din reg. 33 (Arad); fruntașul *Mihail Budei*, din reg. 61; soldatul *Ioan Cucuruz*, din reg. 58 infanterie. *Cu medalia de argint cl II-a*: Din reg. 41 infanterie (Cernăuți) următorii: Voluntarul *Ignațescu*, serg. maior *Popescu*, sergentii *Balan*, *Mihalea*, și *Vasilie Tuzu*, fruntașul *Ilie Reu*, soldații *Sabin Vlădoan*, *Vasile Ilut*, *Pamfil Tararu*, *Ioan Rotarul*, *George Brancu*, *G. Gălan*, *Lazăr Popescu*, *Ion Salahor*, *Alexe Gheran*, *Constantin Pescaru*, gornistul *Simeon Pertulea* și toboșarul *Cloaște*. Soldații *Ștefan Burtea* și *Ștefan Joianu* din reg. 38 de infanterie. Mai departe a primit *medalia de argint cl. I* pentru vitejă sergeantul major *Gheorghe Nicolaescu*, din reg. de art. de camp 33, sergeantul *Trîscă* din regiment. de inf. 30, și infanteristul *Nistor Matei* din reg. de inf. 62, iar *medalia de argint cl. II* pentru vitejă sergeantul dela jandarmerie *Petru Bican* și artilieristii *Nedeloi* și *Bolohan*.

Alegere de preot. Ni se scriu următoarele: „In 20 Septembrie st. n. s'a ținut în parohia Cojocna alegere de capelan, cu drept de succesiune, sub conducerea P. On. D. Tuliu Roșescu, protopopul tractual. A fost ales cu unanimitate și cu mare înșurătere, fiul parohiei, candidatul de preot George Suciu. E de însemnat, că autoritatele civile, cu toate că au fost mai înainte avizate de actul alegării, nu și-au trimis nici un reprezentant, dovedind prin aceasta că au încredere în liniste și iubirea de ordine a poporului nostru”.

† *Ioan Bobletec*, paroh gr. or. în Nasna, după un morb scurt și greu împărăsit cu sf. taine ale muritorilor a adormit în Domnul Sâmbăta în 13/26 Septembrie a. c. la 6 ore dinineață, în anul 32 al etății și 5 al căsătoriei și preoției. Va fi înmormântat astăzi, Luni, în 15/28 Septembrie a. c. la 12 ore din zi în cimitirul de lângă biserică din Nasna. Odihnească în pace.

Maiorul Tancoșici a căzut. Autorul intelectual al atentatului dela Sarajevo, maiorul sărb *Vojislav Tancoșici* a căzut mort în luptele dealungul Drinei. Cum se știe, maiorul era directorul executiv al societății *Narcina Obrana*. El a distribuit atentatorilor bombele, revolerile și muniția. Când guvernul austro-ungar a cerut arestarea maiorului Tancoșici, guvernul sărbesc declarase, că maiorul a fugit din Serbia. Acum s'a constatat, că n'a fugit, ci în fruntea comitacilor a participat la expediția de lângă Drina, unde l-a nimerit un glor în aceeași luptă, în care a fost rănit și principalele George. Înmormântarea lui Tancoșici au facut-o soldații noștri.

Un ordin de zi. Generalul Hindenburg a dat următorul ordin de zi către armată: In luptă de două zile de lângă Lacurile mazurice și în urmărire de mai multe zile prin Litvania, până departe peste granita rusescă, nu numai ați bătut, ci ați zdrobbit amândouă armatele dușmane, care au pătruns în Prusia de est. S'au cucerit până acum multe draperii, au fost prinși 30 mii de ruși nerăniți, 150 de tunuri, multe mitraliere și coloane de mușoare. Prada căsătărită în răsboi crește zilnic. Generalul mulțumește trupelor pentru curajul și vitejia dovedită.

Scene din răsboi. Un corporal rănit și aflat într-un spital din Viena povestește următoarea scenă de pe teatrul de luptă dela nord: O trupă cam de patru sute de soldați a dat năvală cu baioneta asupra unei trupe de două mii ruși. Năvala a fost atât de vehementă, încât rușii au pus armele jos și s-au predat.

Tunuri și aeroplane. Un aviator francez, cum scrie *Daily Telegraph*, zice, că proiectile germane întărite în contra aeroplanelor sunt excelente: dacă se întăreste exact, aeroplanele nu sunt în siguranță nici la înălțime de 1800 metri.

La oficiul reg. de dare din Sibiu, orele oficioase vor fi cu începere din 1 Octombrie, dimineața dela 8 pâna la 1, și după ameza dela 3 pâna la 6 ore.

Noua universitate. Din Debrețin se anunță, că noua universitate se va deschide în 5 Octombrie. Deschiderea n'are să fie însoțită de festivități deosebite.

Studii pe câmpul de răsboi. Sven Hedin, renumitul explorator suedez, a plecat la invitarea împăratului Wilhelm pe câmpul de răsboi dela vest. Exploratorul va cerceta mai târziu și terenul de luptă dela ost.

Încăierări între prizonieri. Se scrie din Berlin, că soldați prinși în răsboi sunt în general voioși și pașnici. Păzitorii germani au însă nu puțină greutate, cand trebuie să impede incăierările ce se ivesc între prizonierii belgieni și cei francezi. Belgienii, cari nu pot uita jalușa soarte a patriei lor, se folosesc de orice prilej pentru a-și vărsa necazul asupra soților de arme francezi.

Părăsesc Constantinopol. Din capitala Turciei se anunță, că până astăzi au plecat din oraș cam 350 de supuși englezi.

Candidat la tronul albanez. Essad Paşa a primit o deputație albaneză, care i-a oferit tronul Albaniei. Essad, în principiu, a primit ofertul.

Vandalism. Orășelul Eylekuhan, stația prusiană dela frontieră, pe linia ferată Berlin-Petersburg, la retragerea rușilor a fost cu desăvârșire dărămat. Localitatea, care avuse șase mii de locuitori, astăzi nu mai există. Se mai văd ici colo ruine afumate, încoje nici o ființă vie.

Ploaie și ninsoare. Englezii și francezii aflați în lupte, conform stîrilelor sosite din Haga, în urma ploilor neintrerupte stau până în brâu în apa sănătorilor. În Vogezi și pe platourile dela Schwarzwald a nins din greu Miercuri și Joi.

Coloniile în ajutor. Canada a trimis în ajutorul Angliei o trupă în număr de 31.200 de soldați, cu 300 de mitraliere.

Procesul atentatorilor dela Sarajevo. Din capitala Bosnie se scrie, că pertratarea finală în afacerea atentatorilor Princip și soții săi se va ține la sfârșitul lui Noemvrie a. c. Istrucția este terminată. Actul de incriminare are o întindere cam de cinci sute de pagini. Procesul se va trata în fața tribunalului obișnuit și nu în fața tribunului militar, deoarece atentatul s'a întâmplat înainte de a se declara starea de răsboi în Bosnia.

Comorile din Louvre. S'au luat măsuri, ca numeroasele lucruri de artă din Louvre să fie scutite de stricăciunile asediului. Statuia frumoasă *Venus de Milo* și tabloul *Mona Lisa* au fost transportate la Toulouse. Alte obiecte de mare preț se găsesc asemenea la locuri sigure.

Parisul se apără. Cu toate pierderile colosale suferite de aliați, Parisul earăsi vorbește, că are să se opună cu orice mijloc împresurătorilor. Parisienii cred, că având alimente de sjuns și fiind orașul întărit cu nenumerate forturi, se vor putea apăra cu succes și capitala n'are să fie ocupată de trupele germane.

Dacă se poartă bine. Administrația civilă germană din Belgia a pus la dispoziția orașului Charleroi grăul necesar poștăriunii. Măsura această se explică cu imprejurarea, că numitul oraș s'a predat de bunăvoie germanilor. În alte orașe belgiene, cari nu s'au opus trupelor, se va urma tot așa.

Ostirea engleză. Despre ostirea engleză care sub conducerea generalului Sir Ichi French a venit în ajutorul Franței, scrie un ziar din Londra următoarele: Ostirea e compusă din trei coruri de armată, fiecare corp are două diviziuni. Mai este o divizie de călăreti, comandată de generalul Al'enhey. Toată oastea are 72 batalioane de infanterie (un batalion are 1024 soldați), 18 regimenter de cavalerie (un regiment cu 674 de călăreti), 24 baterii călărețe cu 144 tunuri, 54 baterii de camp cu 324 tunuri. Socotind și pionierii și alte trupe, contingentul armatei engleze sosite în Franța face cam o sută de mii de oameni.

Omorât înaintea altarului prin o șrapnelă. Se scrie din Zagreb: Părintele franciscan Solan Matkovic a murit în zilele acestea în exercițiul funcțiunii sale. Părintele Solan rămăsese în řemlin, când la sosirea trupelor sărbiști toată lumea se refugia în alte părți. Tocmai cetea evangeliu, explodând în dreptul altarului. Părintele Solan a rămas mort pe loc.

Cum sunt îngrijiti răniții noștri în Rusia? Lui Neues Wiener Tagblatt i se comunică următoarele din Oradea-mare: Răniții sositi aici, cărora le-a reușit să scape din captivitatea rusească, povestesc că răniții din armata noastră li se dă din partea „Crucei Roșii” rusești Ingrijire în modul cel mai uman. Grija medicală este excelentă, numai întreținerea cu mâncare este mai slabă. Primesc numai ceai și pâne. Cel mai mulți li se iau uniforme și sunt constrânsi să imbrace în schimb uniforme rusești.

O demonstrație în teatrul imperial din Petersburg. „Berliner Tagblatt” anunță din Roma: După informații primite, la deschiderea sesiunii dramatice a teatrului imperial din Petersburg au avut loc mari manifestări politice. La începutul reprezentărilor s'au cântat de trei ori după olaltă imnul rusești și marseileza. Pe urmă orchestra a trebuit să intoneze imnul englez, sărbesc, belgian și în fine pe cel japonez. Ambasadorii și plenipotențarii statelor sărbătoare mulțumiră prin vîi gesticulări. După terminarea reprezentării manifestările se repetă. În special plenipotențiarul Japoniei a fost obiectul celor mai furtunoase ovăzuri.

Ciudata atitudine a unui medic francez. Clemenceau, marele bărbat de stat al Franței, care se spune că este de meserie medic, a ajuns într-o controversă cu generalul francez Ouard, din cauza că acesta ar fi dat o lectie de damelor franceze dela „Crucea Roșie” pentru că au refuzat să îngrijească pe răniții prizonieri germani. Dl Clemenceau își motivează atacul îndreptat contra generalului Ouard pe motiv, că răniții germani nu ar merita aceeași milă ca cei francezi, din cauza cruzimilor săvârșite de germani la luptele lor contra francezilor. Dm Clemenceau va fi fost un bun medic, și politician poate și mai bun, dar bun creștin nu poate să fie, când ia în asemenea împrejurări o astfel de detestabilă atitudine.

Poșta ultimă.

Neutralitatea României.

Ziarele din capitală primesc stîrile telegrafice, cum că Vineri s'ar fi ținut un nou consiliu de ministri în București, în care, după lungi desbateri, s'a hotărât de nou *observarea celei mai stricte neutralități față de toate statele beligerante*. Se vorbește și despre formarea unui guvern național, din care să facă parte fruntașii tuturor partidelor politice, în scopul de a se învinge greutățile interne în regatul român.

Perderile Rușilor.

După constatăriile pe care le face „Neues Wiener Tagblatt” perderile Rușilor în actualul răsboiu se urcă la jumătate milion de oameni, ofițeri și soldați. În luptele avute cu trupele noastre austro

Nr. 473/1914. (588) 1-3

Concurs.

Pentru întregirea postului învățătoresc la școală noastră din comuna Pricaz, lângă Orăștie, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar fundamental de 1200 cor. plăabil în rate egale anticipativ, anume: 700 cor. din venitele dela cassa alodială și 500 cor. ajutor dela cassa arhiezezană din dotațunea dela universitatea săsească.

2. Cuartir și grădină în natură.

Cel ales va fi dator a cerceta regulat sf. biserică Duminecile și sărbătorile cu elevii la sf. liturgie, va cânta răspunsuri liturgice și va îndeplini toate îndatoririle regulaamentare.

Concurenții au a-si trimite la oficiul subsemnat recursele lor în terminul arătat și a se prezenta spre a fi cunoscuți poporului.

Orăștie, la 10 Sept. 1914.

Oficiul protopresbiteral gr.-ort. român, în conțelegeră cu comitetul parohial.

Vasile Domșa
protopresb.

Nr. 810/1914. (587) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Selnita, din tractul Cetății-de-peatră, la ordinul P. V. Consistor arhiezezan din 26 August a. c. Nr. 9982 B's, — se publică concurs din oficiu cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele sunt cele statorite in coala B. de congruă.

Concurenții să-și înainteze petițiile cu documentele recerute subsemnatului oficiu în terminul deschis și cu prealabile incuințare să se prezinte în biserică spre a cânta, cuvânta, eventual a și celebra.

Lăpușul-unguresc, la 1 Septembrie 1914.

Oficiul protopresbiteral gr.-ort. român al tractului „Cetatea-de-peatră”.

Andrei Ludu
protohop.

Ana Voileanu,
după un nou an de studii în Berlin, dă
oare de pian

In locuința din str. Lungă Nr. 16.
(586) 3-3

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhiezezană în Sibiu:

Relațiile bisericești ale Românilor din Ardeal cu Rusia în veacul al XVIII.

de
Dr. Silviu Dragomir.

Prețul 2 coroane + 10 fileri porto.

La Librăria arhiezezană, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copciu, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copciu, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copciu, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimați evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copciu, cu cutie de păstrat **35 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copciu **25 cor.**

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhiezezană:

Regulament

pentru examenul de evaluație învățătorescă la instituțile pedagogice confesionale ale Mitropoliei gr.-or. române din Ungaria și Transilvania.

Prețul 40 fil. + porto 5 fil.

La Librăria arhiezezană, Sibiu, se află de vânzare:

PSALTIREA
proorocului și împăratului
David.

Ediția a III-a.

Prețul legat cor. 1.60 + 20 fil. porto.

Biblioteca Bunului Păstor,
redactată de Dr. N. Bălan.

Nr. 1.

Taina pocăintii

Studiu pastoral

de
Ioan Hanzu,

preot ort. rom.

Prețul 50 fil. + 5 fil.

Nr. 2.

Clerul și chestia alcoolismului

de
Dr. Augustin Egger,

fost episcop de St. Gallen.

Traducere din limba germană

de
Vasile Oana,

absolvent în teologie.

Prețul 80 fil. + 5 fil.

Nr. 3.

La Centenarul Seminarului Andreian

dissertație ținută de profesorul

Dr. Aurel Crăciunescu.

Prețul 50 fil. + 5 fil.

Nr. 4.

Chemarea preoțimii noastre.

Considerații de actualitate

de mai mulți.

Prețul 70 fil. + 5 fil.

Nr. 5.

Sase predici
pentru Duminecile Postului mare

și

Un cuvânt

pentru ziua Invierii Domnului

de mai mulți.

Prețul 1 cor. + 5 fil.

Se află de vânzare la Librăria arhiezezană, Sibiu.

La Librăria arhiezezană în Sibiu,
se află de vânzare:

ALBUM

de

brodării și țesături românești.

Compus și editat

de

Minerva Cosma.

Prețul 16 cor.

Cărți nouă apărute

se află de vânzare la

Librăria arhiezezană, Sibiu.

Archibald, *Impresii de Călătorie*, note de om născut. Prețul cor. 2.50. + 20 fil. porto. Boldor A., *Dare de samă* asupra mișcării literare pedag. din anul școlar 19.12.13. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Bunea Dr. A., *Încercare de Istoria Românilor* până la anul 1382. Scriere postumă cu un Portret foarte bine reușit al autorului. Prețul 5 cor. + 20 fil. porto. Caragiale I. L., *Teatru*, opere complete. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Cartea Verde, textul tractatului de pace dela București 1913. Prețul cor. 1.50. + 20 fil. porto.

Cazaban A., *Între Femeie și pisică*, novele. Prețul cor. 1.50. + 20 fil. porto.

Chiriteșcu M. I., *Grănicerul*, novele. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Coșbuc G., *Fire de Tort*, poezii. Ediție nouă cu 100 pagini mai mare decât ediția anterioară. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Diamandy G., *Chemarea Codrului*, po este vitejască în 3 acte. Prețul cor. 1.50. + 10 fil. porto.

Dragescu Dr. I., *Pro patria, Povestire despre începutul și menirea neamului românesc*. Prețul 3 cor. + 30 fil. porto.

Duliu P., *Gruia lui Novac*. Epopee alcătuite din cântecile de viteje ale poporului român. Cu ilustrații de A. Murnu. Ed. simplă cor. 1.50, ed. de lux cor. 2.50. + 20 fil. porto.

Faraog E. Ena, *Din taina vechilor Răspândii*, poezii. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

Filipescu N., *Discursuri politice*, publicate de N. Pandelea. Vol. I. 1888—1901. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Flaubert G., *Salambô*, roman. Tradus de Ludovic Dauș. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Gălăjan G., *Biserica din Răzoare*, novele și schițe. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Ghica Ioan, *Pământul și Omul*, ilustrat. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

Goethe, *Faust*, tragedie. Traducere în versuri de Ion Gorun. Prețul 1 coroană. + 10 fil. porto.

Hamat Alexiu, *Noua lege militară*. Extras din lege și tăcuirea ei. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

Herz A. de, *Bunicul*, comedie în 3 acte. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Hodoș E., *Frumoasa din Nor*, și alte povesti. Prețul cor. 2.50. + 20 fil. porto.

Hodoș Z., *Masă ieftină*, gătirea mâncărurilor de dulce și de post. Rețete de Bucate simple și bune. Prețul cor. 1.20. + 10 fil. porto.

Horia-Petru Petrescu, *Văduvioara* și alte sase monologe pentru bărbați și dame tinere. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

In Teara lui Vlaicu. Prinos pomenirei lui Aurel Vlaicu. Prețul 80 fil. + 5 fil. porto.

Ionescu Șisești G., *Călător*. Prețul cor. 1.50. + 10 fil. porto.

Iorga N., *Note de Drum*. Prețul cor. 1.25. + 10 fil. porto.

Iorga N., *Istoria Statelor Balcanice în epoca modernă*, Lectii ținute la Universitatea din București. Prețul cor. 3.50. + 30 fileri porto.

Irimescu Căndești I., *Pe durmurile Cadrelor*, impresii și note. Prețul cor. 1.50. + 10 fil. porto.

Katargiu B., *Discursuri Parlamentare 1859-1862*. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

La Librăria arhiezezană în Sibiu,
se află de vânzare:

ALBUM

de

brodării și țesături românești.

Compus și editat

de

Minerva Cosma.

Prețul 16 cor.